

Протокол

№

гр. София, 20.09.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7827** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11,51 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. Н. Д. – редовно уведомен, явява се лично и с адв. Р., с пълномощно по делото.

М. Д., лично: Нямам необходимост от преводач, тъй като разбирам и говоря български език добре.

ОТВЕТНИКЪТ – Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците - МС, редовно уведомен, се представлява от юрк.П., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, не се представлява.

СТРАНИТЕ / поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, предвид на което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на гражданина на И. - М. Н. Д. против Решение на Интервюиращия орган при ДАБ, при МС № 32-ОК/26.07.2022 г., с което не е допуснато разглеждане на последваща молба на жалбоподателя, депозирана на 07.07.2022 г., до Председателя на ДАБ, за започване на производство по предоставяне на международна закрила.

ДОКЛАДВА приложените към жалбата, заверени копия на документи, съдържащи се в административната преписка, оформена по повод издаването на оспорения

административен акт.

АДВ. Р.: Поддържаме искането в жалбата и аргументите, с които сме го обосנוвали. Запознати сме с административната преписка и не възразявам да се приеме, така както е представена.

Представям документи, които моля да приемете като доказателства - извадки от две статии, във връзка с последното събитие в И., а именно убийството на 22 годишна жена, която е била задържана, заради неспазване на задължението да носи „хиджаб“. Това са анализи, въпреки че са журналистически статии, които сочат на цялостно влошаване на обстановката в И., част от което е и тази публична смърт, като считаме определено, че тази информация има съществено значение за преценка на динамичната ситуация в тази страна, породена най-вече от ограниченията, налагани от рестриктивния религиозен режим.

Нямаме други доказателствени искания.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Д., лично: Трудно ми е да говоря за себе си и за проблемите си, тъй като 12 години вече се опитвам да докажа на ДАБ, че имам сериозни проблеми от религиозен и политически характер в собствената ми държава - И. и затова съм дошъл в България.

През 2011 г., получих за първи път отказ да получа международна закрила в България, защото нямах възможност да представя доказателства за ситуацията в И.. Това, което се случваше в И. с мен беше, че една организация – „П.“, която е за контрол над хора, които са против държавата и против официалната религия - исляма. Те са като армия, която за мен създават проблемите в близкия И.. Това е държавен орган в И., който има за цел да контролира населението и да контролира дори вижданията на хората. Има неща, за които те следят и които изобщо ги няма в Конституцията. Въпреки, че това е тоталитарна изява на управлението, и то превишава правомощията си и си позволява да респектира повече, отколкото е упоменато в Конституцията.

Аз съм завършил образованието си в И., имам полувисше образование по специалност „сценарист“. В И. съм работил на пазара за метални продукти, а като сценарист работих 6 - 7 месеца, преди да се случат тези неща, заради които реших да напусна страната. Работил съм в Националната телевизия, в детско предаване и си обичах работата.

През 2009 г. имаше протести против изборите, в които и аз участвах. Арестуваха ме като „бунтовник“. Тогава бях на 22 - 23 години. Лошото е, че в И. те нарушават и Закона. Иранската конституция казва, че човек, който е бунтовник трябва да го осъдят. Не ме осъдиха, но ме държаха три седмици и ме измъчваха. Искаха да видят дали имаме лидер, който ни организира. В момента, това се случва на още много хора в И..

След този случай аз напуснах Т. и се преместих да живея другаде, но втория път когато ме арестуваха аз не бях участник в протест. Тогава успях да избягам от полицаите, колкото и невероятно да ви звучи. Да, наистина успях да избягам. Това може да се случи на всеки човек в И., докато аз бях там. Нямам доказателства на хартия, за да докажа какво ми се е случвало.

През 2011 г., подадох втора молба за предоставяне на международна закрила и тогава имах много доказателства, които представих – призовки от полицията в И., че ме търсят, за да ме задържат и разследват. Организацията „П.“ са разбрали, че не съм

мюсюлманин и затова ме преследваха.

От 2017 г. в България имам приятел, който е голям християнин, който ми говореше за Б., тъй като преди това бях атеист. След като дойдох в България съм приел християнството.

Напуснах И. и исках да отида да живея в държава, в която да живея спокойно. Директно в България дойдох. Придвижих се нелегално до Турция и от Турция дойдох в България. Бях в Турция една седмица, но трябваше да напусна. Бяхме с един приятел, с който се запознахме в Турция. Той също е гражданин на И.. От И. към България тръгнах сам.

Исках да остана в България и затова отидох сам в районното и казах, че съм човек без паспорт. Не знаех, че съществува ДАБ. Български език научих през тези 12 години, през които съм в България. Имам направен български късометражен, филм по мой сценарий, който се казва „Животът на клоуна“.

В момента работя в един склад, а също така съм и фотограф. Всички проблеми ми идват от първия ден, когато имах интервю в ДАБ, тъй като или не съм обяснил както трябва, или преводачът не е превел както трябва това, което съм искал да кажа на интервюиращия. Тогава когато дойдох в България – през 2009 г. говорех само персийски език. Когато за пръв път разглеждаха молбата ми за международна закрила, към онзи момент говорех много малко английски.

Български език учех през цялото време, в което съм в България от разговорите с хората, на работа и от приятели.

Познавам един човек от И. и само с него имам контакт. С него си говорим само на персийски език.

Купих си читанка, учебник на български език за чужденци и така учех езика. Самоук съм.

Желая да остана в България. В момента живея в[жк], в къща. Живея сам, нямам семейство. Занимавам се с музика, и тук имам рок група и се надявам да се развием занапред. Всичко зависи от документите, които ме спират. Затова искам да получа международна закрила, за да остана да живея в България, да получа статут и документи, за да продължавам да уча за „режисьор“. Имам репортажи, които съм правил за „Нова телевизия“, за вестници, аз не им отказвам когато решат да ме поканят, защото искам и трябва да развивам потенциала си.

Държавната агенция за бежанците обича да критикува бежанците. Преди две години, когато ми излезе решението, с което ми отказаха да ми предоставят международна закрила, в него пишеше, че съм мюсюлманин, въпреки, че в подадената последваща молба пишеше, че съм християнин.

Аз съм набор 1985 г., и от И. няма да дойда в България поради икономическа гледна точка. Искам спокойствие, за да не ме екзекутират заради правата ми. Много лоши неща са ми се случвали в И. и един от случаите е, че когато бях ученик един полицаи се опитваше да ме изнасилва. Не знам как трябва да обяснявам тези неща, които са ми се случили в И., тъй като нямам доказателства.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания и няма да соча нови доказателства.

Относно представените от пълномощника на жалбоподателя статии, за които се прави искане да бъдат приложени като доказателства, оставям на преценка на съда. Аз лично считам, че това не са доказателства, касаещи чужденеца лично, а това е един

случай, който е настъпил съвсем скоро и съдържанието на статиите, описва именно този конкретен случай, а не общата ситуация в страната. Има достатъчно много справки в досието на чужденеца, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ относно обстановката в държавата на произход. Няма съществена промяна на тези обстоятелства към момента, когато е постановено решението. Затова считам, че тези статии не касаят конкретно жалбоподателя и не могат да променят бежанската му история, която единствено има значение за произнасяне по направените искания за предоставяне на международна закрила на територията на РБългария.

АДВ. Р.: Оценката на бежанската история е свързана с неговата индивидуална ситуация, в контекста на ситуацията на държавата на произход. Тези два елемента е задължително да се разглеждат заедно във взаимовръзка. В обжалваното решение пише, че от години ситуацията в И. е преклудирана. В следствие на това убийство, в момента има масови протести в И.. Това е една динамична ситуация, която трябва да се разгледа в контекста на производство за закрила, по същество, а не в контекста на преценката за допустимост на последващата молба с искане за предоставяне на закрила.

Съдът, намира за ОСНОВАТЕЛНО направеното искане от пълномощника на жалбоподателя за приобщаване като доказателства по делото на представените в днешното съдебно заседание статии от електронни медии - „Н..бг“ и „А.“, публикувани на 16.09.2022 г.

Именно, с оглед на изложените съображения, за необходимостта от събиране на информация за актуалната, политическа и социална обстановка в държавата на произход, в контекста и на самото производство за допускане до разглеждане по същество на последваща молба за предоставяне на международна закрила, съдът счита, че следва да бъдат приети като доказателства по делото представените статии в електронни медии, публикувани на 16.09.2022 г.

Като писмени доказателства по делото следва да бъдат приобщени и приложените заверени копия на документи в административната преписка.

Ето защо, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ :

ПРОЧИТА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, приложените заверени копия от документи в административната преписка.

ПРОЧИТА И ПРИЕМА като писмени доказателства по делото, представените в днешното съдебно заседание статии от електронни медии „Н..бг“ и „А.“, публикувани на 16.09.2022 г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Д., лично: Държавната агенция за бежанците твърди, че иранската власт не е изпълнявала екзекуции, а в момента, И. е на второ място по екзекуции на хора в света и тази жена, ако беше в България и беше подала молба за закрила, само заради това, че полицаите са я измъчвали, дали щеше да има възможност да получи статут ? Всяка година над 10 хиляди иранци напускат страната заради същите проблеми, които имам аз. Тази организация ги арестува, без срок, насилва ги и там докато са задържани ги убиват. Главната полиция винаги има оправдание. Това нещо ми се е случвало на мен преди повече от 12 - 13 години и не

искам да го преживявам отново.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат други доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Р.: Моля да уважите жалбата като върнете делото за разглеждане, по същество, и регистрация на последващата молба за закрила, подадена от доверителя ми.

Става дума за сложна политическа, съчетана с религиозна основа, на преживяно преследване и заплаха от бъдещо такова. Не е без значение и дейността му, която е активна, социални мрежи и изразяване на демократични и антиправителствени позиции във връзка с режима. Доверителят ми има опасения, че не е прието за достоверно обръщането му към християнството. Следва обаче да се изследва фактът, че това е станало на по-късен етап след напускането на държавата по произход. Сложно откъм време, което не е фактор за получаване на международна закрила.

Това са 12 години на пълно отделяне от семейство, култура и среда. Доверителят ми се е внедрил в българската общност, социалния и културен живот, той е творец и именно това са хората, които са преследвани в родната му страна. Ако след 12 години, на моят доверител не се дава статут на закрила, след всичко преживяно на българска територия, то не се знае как е щяло да завърши неговото пребиваване през този период в родната му страна. Имаме подписка на български граждани, които го познават и контактуват с него, което е един допълнителен хуманитарен елемент, който може и следва да бъде оценен, за да му се предостави, ако не бежански, то поне хуманитарен статут.

Към настоящия момент, българското законодателство няма друг правен ред, по който човек като доверителя ми да може да пребивава легално на територията на страната. Съдбата му е в ръцете на съда. В контекста на това, което законът позволява, би могло да се отсъди в негова полза.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата. Разглеждани са в детайли всички неща, които се представиха и днес от страна на жалбоподателя и неговият пълномощник. Последното интервю, което е проведено със жалбоподателя е от м. декември 2020 г. То е проведено по общия ред. Той е имал възможност, ако не първият път, то при следващите пъти, когато е бил интервюиран по повод на множеството подадени молби – 9 на брой, да представи всички доказателства, които мисли, че следва и може да представи в подкрепа на твърденията си.

Не смятам, че интервюиращият орган е постановил решение, което е неправилно, като не е допуснал поредната молба до производство за предоставяне на международна закрила. Считаю, че същото е правилно и законосъобразно.

В жалбата се говори за същественост, а аз не видях същественост, която да не е изложена в решението на интервюиращия орган. Той коментира, подробно, всички доказателства, които са представени. Единствено не е разгледано по същество, и то така както Закона повелява при такова производство, за допустимост на молбата, самото искане за предоставяне на международна закрила. Решението е изключително подробно мотивирано, разгледани са всички доказателства, взета е под внимание и

международната обстановка, както и актуалната политическа, социална, културна и религиозна ситуация в страната по произход.

В преписката всичко е описано и казано. Оставям на съда да прецени тези доказателства и въз основа на тях да постанови правилно и законосъобразно решение. Считам решението на Интервюиращия орган за правилно. Моля, да вземете под внимание, всички приложения към нея документи.

АДВ. Р., реплика: През цялото време на заявените от доверителя ми обстоятелства е гледано отделно единствено като акт на противопоставяне на политическата система, без да са обсъдени всички комплексни елементи, които имат значение за правилното решаване на случая. Доверителят ми няма присъда, тъй като е избягал от ареста. Той е записан като мюсюлманин в първоначално оформената декларация от ДАБ, при все че и днес Ви заяви, че е дошъл като атеист, неизповядващ конкретна религия, а и проблемите в родната му страна са били резултат именно на това, че не е бил мюсюлманин. Следващият момент, който също не е оценен правилно от интервюиращия орган е приемането на християнството и то в периода след пристигането му в България, който обаче е приет за недостоверен, тоест няма задълбочаване върху фактите, които имат значение за това становище. Връзката между религиозния, политическия, атеистичния момент и режимът, който се променя в И., и от който той като по чудо е успял да се спаси.

ЮРК. П., дуплика: В решението, когато се сменя самоличността на чужденеца се записва това, което чужденецът каже. Няма как в последното решение да се запише, че е християнин след като е дошъл в България, при положение, че е заявил, че е мюсюлманин когато е влязъл в страната. Вътре е описал, че е приел християнската религия. Тези аргументи, които излага защитата са обсъдени не само от административния орган, но и от всички инстанции на съда, при произнасянето му по предходните молби за международна закрила.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ, М. Д., лично: Никога не съм бил мюсюлманин. Аз затова напуснах И..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОННИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:32 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: